

З Першотравнем вас, друзі!

РІДНИЙ ПЕРВОМАЙ

Молодий, щасливий, ніжно кучерявий,
З голубим розльотом, в сонці з краю в край
Іде до нас з привітом, з усміхом ласкавим
Брат весни найстарший — рідний Первомай.
Килимом пахучим — скромний, працьовитий
Іде під шум моторів, річок передзвін...
Гарна в нього праця — зелень соковита,
Чисте небо, хмарки, скрізь садів кипін.
У вбранні наряднім радо йде полями
І вітає всюди мужніх трударів.
На святкові площі він приходить з нами
У яскравому цвіті рідних прапорів.
Із пісень і квітів, дар-вінок сьогодні
Від землі-красуні взявши чарівний,
Радістю і світлом він серця народні
В мирі й дружбі міцно, свято повеснив.
Рідний Первомаю! Здрастуй, ми з тобою!
Йди із нами, любий, в комунізму сад,
Подивись, вже скільки юних в нас героїв,
Подивись, як квітне в нас країна Рад.
Ми скоряєм космос, гори, океани,
Музикою грає світле в нас життя.
Райдугами слави в семиріччя плані
Увінчавсь наш подвиг — подвиг в майбуття.
Розум, сила й світло Партії моєї,
Всіх країн трудящих солідарний день,
Леніна величчя і живі ідеї,
Що вплелись сьогодні в шум дзвінких пісень.
То ж заходь, крилатий, юний Первомаю,
Другом нам хорошим в світлій хаті будь!
В першому цвітінні ми тебе приймаєм,
Хай тобі по світу буде ясна-путь!

М. ГУМЕНЮК,
слухач підготовчих курсів КДП
ім. Горького.

Комсомольці інституту на недільнику.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Рік видання 6-й

№ 14 (182)

29

КВІТНЯ
1962 року
НЕДІЛЯ

Ціна 1 коп.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ, РАДЯНСЬКИЙ НАРОД
ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ПАРТІЇ ПРОЙШЛИ БОЙОВИЙ
І СЛАВНИЙ ШЛЯХ. МИ ВЗЯЛИ ДОБРИЙ ТЕМП ВІ-
ГУ — ШИРОКИЙ РОЗМАХ КОМУНІСТИЧНОГО БУ-
ДІВНИЦТВА. ЯКЩО ГОВОРИТИ МООВОЮ ФІЗКУЛЬ-
ТУРНИКІВ, — ТО В ЖИТТІ ВІДБУВАЄТЬСЯ ЩОСЬ
СХОЖЕ НА ЗМАГАННЯ З ЕСТАФЕТОЮ. МИ — ЛЮ-
ДИ СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ — ПРИЙНЯЛИ ЕСТА-
ФЕТУ ВІД МАРКСА, ЕНГЕЛЬСА, ЛЕНІНА. МИ НЕС-
ЛИ І НЕСЕМО ЦЮ ЕСТАФЕТУ, ВИКОРИСТОВУЮЧИ
ВСІ МОЖЛИВОСТІ, ЯКІ МАЄ ЛЮДИНА. І МИ ПЕ-
РЕДАЄМО ЦЮ ЕСТАФЕТУ БУДІВНИЦТВА КОМУ-
НІЗМУ ВАМ — МОЛОДОМУ ПОКОЛІННЮ! Я Б НА-
ВІТЬ СКАЗАВ ТАК: НЕ ПЕРЕДАЄМО, А ВИ ВЖЕ
ПРИЙНЯЛИ ЦЮ ЕСТАФЕТУ. ПРИЙНЯЛИ НА ХОДУ!

(Із промови М. С. Хрущова на XIV з'їзді
ВЛКСМ).

НА ВІРНІСТЬ ПАРТІЇ

20 квітня в Москві закінчив
свою роботу XIV з'їзд ВЛКСМ.
Від імені 19-мільйонного заго-
ну комсомолу делегати з'їзду
поклонилися Комунистичній пар-
тії у вірності ленінським ідеям,
взяли на своє озброєння Про-
граму КІРС — програму люд-
ського щастя. Молоді будівни-
ки комунізму з величезною
увагою вислухали виступ
М. С. Хрущова, сприйнявши
його як батьківську підтримку
своїх прагнень і справ.

Як і вся радянська молодь,
комсомольці нашого інституту
з величезною увагою слідува-
ли за роботою з'їзду. Вони
практичними ділами відпові-
дають на заклик ЦК ВЛКСМ.
У змаганні за звання гру-
пи по вихованню будівників
комунізму чимало колективів
досягли хороших результатів і
зробили серйозну заяву на це
почесне звання. Такими група-
ми є 31 математиків (комсорт
Є. Василенко), I група IV ку-
рсу дефектологічного відділу
(комсорт М. Бурляй), II група
I курсу дошкільного відділу

(комсорт Л. Нуждак), II група
II курсу українського відділу
(комсорт О. Томільченко).

Наближається весняна сесія.
Щоб успішно скласти екзаме-
ни, вже тепер студенти факуль-
тетів докладають усіх зусиль
для якнайглибшого опанування
знаннями. А літом багато з нас
працюватимуть на виробництві,
в колгоспі, в піонерських табо-
рах, проведуть цікаві турист-
ські подорожі.

Силами студентів проведено
ряд неділеньків по озелененню
і благоустрою нашого міста,
зібрано і відправлено бібліо-
течку художньої літератури ро-
бітникам комсомольської Бор-
ницької зрошувальної системи,
дано ряд концертів на підпри-
ємствах, в учбових закладах та
підшефних організаціях. Своїм
сумлінним навчанням, ударною
працею на благо рідної Вітчиз-
ни комсомольці інституту ра-
портують рідній партії.

Г. ПАНЧЕНКО,
член комітету ЛКСМУ
інституту.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

Створено штаб

На засіданні комітету ЛКСМУ
інституту затверджено штаб по
будівництву спортивного табору
інституту на березі майбутньо-
го Київського моря. Будова
оголошена комсомольськ о ю.
Начальником штабу затвер-
джено члена комітету ЛКСМУ
Миколу Білика, заступником —
Юрія Юцевича.

Напередодні свята

7, 15, 21 і 22 квітня комсо-
мольці інституту працювали на
недільниках по благоустрою Ра-
дянського району, на зрошу-
вальній системі в Бортничках,
на дослідній ділянці, на будів-
ництві кінотеатру «Перемога». Всього у цих роботах взяли
участь понад 400 юнаків і дів-
чат усіх факультетів. Особливо
дружно працювали студенти
мовно-літературного факуль-
тету.

Нашим студентам

26 березня студенти нашого
інституту здійснили подвиг. Во-
ни здали безплатно свою кров,
щоб підтримати життя тих, у
кого воно знаходиться під за-
грозою. Що може бути вище
за це?

Впевнено і спокійно чекали
наші студенти своєї черги. Не
чути було ні голосних розмов,
ні хвилювань, ні особливих тур-
бот. Треба було дати свою
кров, і вони давали!

Залишається тільки низько
схилитися перед нашою молод-
дю і від усього серця принести
глибоку подяку, сказати їй ве-
лике спасибі.

ІНСТИТУТСЬКИЙ
КОМІТЕТ
ЧЕРВОНОГО
ХРЕСТА.

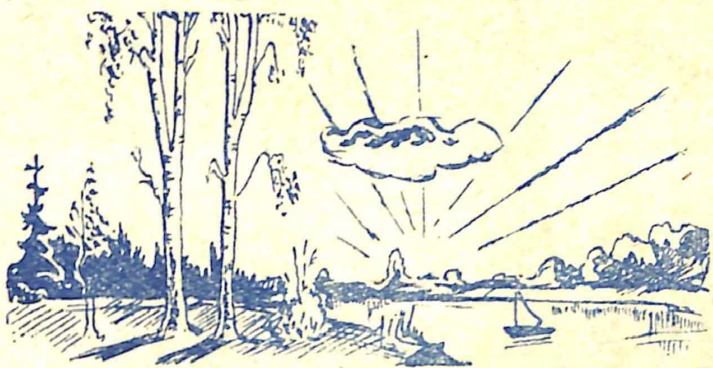
КРАСА

МОЛОДІСТЬ

ТАКИЙ НАШ ПЕТРО

«Ти поїхав, а квіти, насаджені тобою, залишились і ростуть. Я дивлюся на них, і мені приємно думати, що мій синок залишив після себе на Капрі щось хороше — квіти. Ось якби і всюди, все своє життя залишав для людей хороше — квіти, думки,

гарні враження про тебе — легке і приємне було б твоє життя. Тоді почував би себе всім людям потрібним, і це почуття зробило б тебе багатим душею. Знай, що приємніше віддати, ніж взяти».
О. М. ГОРЬКИЙ.
Із листа до сина.

ВЕСНА

Відклади, кохана моя, на годину підручники. Бачиш, уже сніг розтав, природа пробудилась від сну, вже весняні вітри нашіптують нам про вічність краси. В моєму серці весна. Ходімо на крутий берег Дніпра і послухаємо плескіт води. Бачиш, вже вечір надходить. Чуєш, парки оживають людським гомоном. То молодість сюди прийшла — на Дніпровські кручі, до Володимирської гірки, до Аскольдової могили, до Зеленого театру, до каштанів, що скоро білим полум'ям запалають усюди.

На свій аршин

Сидять двоє на лавці у парку.
Один:
— Все чекаєш. Дивуюсь з тебе, що можеш так любити і не сказати про свої почуття.
Другий:
— Боюся, друже. Скільки разів збирався, а гляну в очі — і слів не знайду. А коли відмовитись?
— Хе, відмовитись! Дурниця. Подивись навкруги — скільки красунь. Ну, скажи, що ти в ній чарівного знайшов?
— Не знаю. І боюся тієї хвилини, коли назавжди можу її втратити.
— А хіба можна втратити те, чого не маєш?
— Можна.
— Дурень ти — ось що! Сказав — і кінець. Відмовила — другий скажи. Так можна все життя чекати, а вона не прийде, твоя чарівна фея.
Раптом перший встав і пішов не озирнувшись.
— Куди ти?
Той не відповів, а тільки прискорив кроки.

УВАГА! УВАГА!

4 ТРАВНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ ВИСТАВКА ФАКУЛЬТЕТСЬКИХ СТІННИХ ГАЗЕТ І САТИРИЧНИХ ДОДАТКІВ ДО НИХ. ПРИСВЯЧЕНА 50-РІЧЧЮ ГАЗЕТИ «ПРАВДА».
РЕДАКТОРИ СТІННИХ І ОКРАЩІ НОМЕРИ СВОЇХ ГАЗЕТ, ВИПУЩЕНИХ У 1961/1962 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ, ПРИНОСЬТЕ ДО РЕДАКЦІЇ БАГАТОТІРАЖКИ «ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ».

Слухаю розмови, сміх, пісні. Можливо серед голосів почую і твій голос. А його всюди чути: і в аудиторії, і в гуртожитку. Голос — це той світлячок, що вабить до тебе, освітлює мені далекий шлях. Побачу тебе — зупинюся, почую тебе — серце заб'ється швидше.
А ти? Ти чуєш голос мого серця, ти чуєш мою пісню, ти бачиш красу Дніпрову?
Я чекаю на тебе, юність моя.

Її посмішка

Чудова посмішка у Людї Якобі. Правда? Тепла, щира, як кажуть, від серця. А поруч з посмішкою ще її вірні і хороші друзі — любов до навчання, до пісні, ну, і, звичайно, велика людяність, почуття дружби.

На фото: Аркадій Сильвестровіч серед студентів.

...Почалося все з дитинства. Любив хлопець читати книги, слухати музику, співати, бродити в полі. А потім десь в куточку малювати побачене за день.

Закінчив школу. Служба в Радянській Армії. Повернувся в рідне містечко. Працював машиністом у парокотельні.

Надходить вечір. І з заводського будинку культури линуть ніжні мелодії українських та російських пісень. То Петро керує оркестром народних інструментів. А прийде додому, то надовго засиджується над книгами.

— Учитись тобі треба, Петре, — кажуть товариші.

І він приїхав до нашого інституту. Його вабили тут і література, і музика. Йому хочеться оволодіти технікою гри на баяні — і він годинами просиджує над нотами. А коли сподобається якась нова пісня, то доки не вивчить її — не залишить.

Любить Петро спорт. Ось уже третій рік займається легкою атлетикою. Особливо йому сподобалися потрійні стрибки. Майже кожного дня його навчає тренер Лідія Петрівна Філіпова. Якщо на першому курсі його кращий результат був 11,9 м, то сьогодні він досягає 13,45 м. Минулого літа Петро брав участь у республіканській спартакіаді Міністерства освіти УРСР. І тоді спортсмен завоював одно з кращих місць, відстоюючи честь рідного інституту.

...Минулих зимових канікул Петро Петрик відпочивав у свого друга Володимира Шевцова на Житомирщині.

Друзі катались на лижах, чи-

тали книги. А школі, яку Володимир закінчив, допомогли оформити альбом «Естафети піонерських справ», два монтажні — «Наша Армія Радянська» та «Ілліч завжди з нами».

На згадку дружби студентських років Петро зробив копії з картин Шишкіна «Рожь» та «Утро в сосновом бору».

Крім навчання, Петро багато уваги приділяє факультетській газеті. Адже вдалий заголовок, малюнок чи карикатура — завжди до себе приваблюють студентів.

— Це наш Петро малював, — з гордістю кажуть друзі.

А скільки йому доводиться оформляти газет для товаришів по курсу, чи навіть інших курсів.

— Петре, рятує! — звертаються вони.

І Петро «рятує», хоч це забиратиме так багато часу.

— Мені дуже подобається Петро, — говорить від імені 16 кімнати Валя Захарчук. — З ним можна поговорити на будь-яку тему, а коли він співає і грає на гітарі — слухав би довго. При розмові з ним відчуваєш теплоту і душевну щирість.

— А я хочу бути схожою на нього, — додає Світлана Бирнченко. — бо в нього поєднуються і любов до навчання, і до музики, і до малювання. Особливо приваблює його людяність.

Що ж, учитель повинен бути таким. Адже він повинен пер вбирати в себе все, як губка, щоб потім віддати дітям.

До міста прийшов Першотравень. Цвітуть абрикоси біля гуртожитку. Юнак вдвигнувшись в їх ніжні пелюстки. В його очах палає радість. Про що він думає? Чи про нову пісню. Чи про майбутню картину, тему якої навів йому першотравневий день.

З святом тебе, юначе!

А КАЖУТЬ: МАТЕМАТИКИ — СУХІ ЛЮДИ

Сьома година вечора. Давно вже закінчилися лекції. Та ось невелика група юнаків і дівчат фізико-математичного факультету поспішає до будинку на вулиці Толстого.

Короткий дзвінок — перед ними стоїть літня людина з приємним обличчям, розумними очима, злегка помітною усмішкою на вустах.

— Заходьте, прошу. Сідайте як вдома.

Хто вперше вдома у доцента кафедри елементарної математики Аркадія Сильвестровича Бугая, той ще мовчить, роздивляється, прислухаючись до розмов тих, що вже встигли тут побувати.

— Я не розумію, — каже Наталя Кучинська, — як це можна одній людині зібрати таку бібліотеку — біля трьох тисяч томів книг, журналів.

Дівчина обходить стелажі, шафи. Перед її поглядом —

методична література з математики, наукові записки багатьох інститутів, математичні журнали Радянського Союзу і країн народної демократії, екскурсант арифметики Магніцького. Багато книг з усіх галузей знань.

— Це все ваше, — звертається до присутніх Аркадій Сильвестровіч, — можете приходити до мене і брати додому книги, зібрані для тих, хто хоче все знати.

І, не кваплячись, він показує три картотеки.

Ось до викладача підійшла Аня Романенко.

— А що це у вас в окремих папках?

— Це саме цікаве для вас.

Він бере кілька товстих папок, кладе їх на стіл і розкриває одну з них. — Ось, наприклад, ви хочете написати лекцію «Мир і розбродження». Де взяти матеріали? Їх багато, але вони всюди порозкидані. А вам необхідно негайно виступати з лекцією. Я беру таку папку.

Ось взяти хоч би один з матеріалів, які тут є. В ньому зазначено, що людство за своє існування зазнало біля 14513 великих і малих воєн, які знищили 3 мільярди 640 мільйонів чоловік. Війна — це смерть, руїни, злидні, голод, це мільйони сиріт, калік. А знаєте, скільки людство понесло матеріальних збитків? І нова довідка: вони рівняються золотій стрічці дорогоцінного металу 10 метрів товщиною і шириною в 161 кілометр, якою можна обвести земну кулю...

Ось інша папка — «Технічний прогрес людства».

— Уявіть собі, — продовжував Аркадій Сильвестровіч, — що в тундрі цвітуть сади.

— Цього не може бути, — пробував хтось заперечити.

Він встав із-за столу, підійшов до карти.

— Погляньте на холодні води Північного льодовитого океану, що омиває тундру. За проектом радянського інженера П. М. Борисова цю мрію можна перетворити в дійсність. Для цього необхідно побудувати греблю через Берінгову протоку. А знаєте, скільки це коштує? Небагато. Побудова такої греблі варту трьохмільярдних витрат на воєнні цілі трьох країн: США, СРСР і Канади. А вони найбільше зацікавлені в греблі. Раптом: — Ленін...

Так, це був голос Володимира Ілліча Леніна, нашого вождя і засновника Комуністичної партії. Є в Аркадія Сильвестровича грамзаписи виступів Леніна, також пісні у виконанні Шаліпіна.

Широкий обсяг діяльності цієї звичайної людини. Він — вчений секретар Вченої Ради, член партбюро факультету, кореспондент Науково-дослідного інституту педагогіки. Підготував до друку «Тлумачний словник математичних термінів».

Надовго запам'ятовують студенти зустрічі вдома з своїм викладачем.

— Кожний раз, коли я буваю вдома в Аркадія Сильвестровича, — говорить Люда Троцюк, — мені хочеться заперечити слова, кимось сказані на адресу математиків, що «математики — сухі люди». Неправда. Мені хочеться сказати Аркадію Сильвестровічу: — Як цікаво з вами, людину хороша!

Сторінку підготував
В. Тимошенко

Редактор **П. ХРОПКО.**